

dengang bleve heelt anderledes opfattede af det ærede Medlem. Jeg troer, at det ærede Medlem har taget feil af den nævnte Mand's Udtalelser ved den antydede Veilighed, og det gjør mig ondt, siden her dog er eet, rigtignok enkeltstaaende Tilfælde, hvor han, skjøndt bagefter, vilde nyde Anerkjendelse fra det ærede Medlems Side. Da dette staaer i Forbindelse med det Punkt, for hvis Skyld jeg begjærede Ordet, vil jeg kunne forklare det ved at komme ind derpaa.

Det ærede Medlem antydede ganske rigtigt, at der ved Forfatningen af 1855 havde været Spørgsmaal om enten at stille sig saaledes, at man opregnede den hele Række for Kongerigets særlige Anliggender og erklærede, at alle andre Anliggender skulde henhøre under Omraadet for Fællesforfatningen, eller ogsaa at gaae den anden Vej og udtrykkelig opstille de sælles Anliggender, Land- og Søkrigsvesenet o. s. v. og derimod bestemme, at de Anliggender, der ikke saaledes vare udtrykkelig omtalte som hørende under Fællesforfatningens Omraade, skulde henhøre under det tilbageblivende Omraade for Rigsdagen. Dette stod ganske vist som et Spørgsmaal baade for Regjeringen og Rigsdagen. Men nu spørger jeg, om ikke dette er det allermeest flaaende Argument for — hvad der ogsaa er anført her idag —, at den hele Betegnelse ikke er Andet end et Prædicat, en Titulatur, som meget let kunde være bleven ganske det Omvendte. Dersom det var kommet til at staae paa den Maade — og det kunde sandelig let være blevet saaledes —, at der var blevet sagt, hvilke Anliggender der skulde henhøre under Fællesomraadet, hvor var saa det Argument blevet af, som man nu, efter min Mening meget ubegrundet, vil søge deri, at der er brugt den Betegnelse, man nu har? Det meest flaaende Beviis for, hvilken Virkning der kan tillægges denne Betegnelse, er efter min Mening dette, at man ligesaa godt kunde være gaaet den omvendte Vej, og det var der Mange, der vilde, deriblandt den Mand, til hvem det ærede Medlem for Holbæk Amts

2den Valgkreds sigtede. Det var ingenlunde, som man efter det ærede Medlems Ord skulde troe, af Hensyn til den Eventualitet, der nu desværre er indtraadt, men det var ganske andre Eventualiteter, der bleve fremhævede til Støtte for at gaae den modsatte Vej af den, man gif. Man var nemlig bange for, at enkelte Anliggender, naar det ikke udtrykkelig omtaltes, hvilke der henhørte under Rigsgaardens Omraade, skulde kunne lægges ind under dette, saa at det fik et endnu videre Omraade, medens man fra Rigsdagens Side ikke var tilbøielig til at give det Mere end nødvendigt. Men, som sagt, selve Betegnelsen kunde ligesaa let være bleven den omvendte, og dette er et Beviis for, at det hele Raisonnement, man her vil gjøre gjældende, er ubrugeligt.

Jeg skal isørigt ikke gaae ind paa mange af de Yttringer, der ere fremkomne her i Saalen. Det gjælder her som saa ofte i Livet, at jo mere Noget bliver paakaaldt og fremhævet som en Dyd, destomere mangler og savner man det. Der er et frantsk Ord herfor, som jeg imidlertid ikke vil drage frem her, for ikke at komme med fremmede Ord. Det er sjældent, at man i nogen Debat har hørt den jævne og sunde Mennekeforstand blive paakaaldt saa ofte som i denne, og det forekommer mig dog, at denne jævne Mennekeforstand ikke saa sjældent her har havt Veilighed til at sætte et noget ynkeligt Ansigt op ved de Fortolkninger, man har søgt at gjøre gjældende, og at det maatte være ganske berettiget at henvise dem til ganske andre Magter end den sunde Mennekeforstand, Magter, som ogsaa havde deres Navn i Oldtiden; men dette skal jeg heller ikke nævne; det gif ud paa at betegne en overdrøven Skarpsindighed eller Spidsindighed. Der var f. Ex. flere Yttringer fra det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen), hvortil det forekom mig at passe ganske fortreffelig. Han yttrede saaledes og gjentog mange Gange, at da Forslaget til en foreløbig Grundlovsforandring blev forelagt fra Regjeringens Side, stod deri, at man skulde